

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil da starte med at sige, at jeg hørte hr. Villy Søvnalds indlæg som en støtte i det væsentlige til Enhedslistens lovforslag.

Og så vil jeg bare lige bemærke, at det nu er anden gang i dag, at hr. Villy Søvnald har en erindringsforskydning, idet Enhedslisten er de første, som på dansk grund har fremsat lovforslag om en børneombudsmand. Det blev første gang behandlet i marts 1995, og det her er en videreredigering af det forslag. Før den tid har der tilbage i 1987 været fremsat beslutningsforslag af VS. Det er muligt, at jeg skal forstå hr. Villy Søvnalds bemærkning som, at han havde ønsket, at det var ham, der havde fremsat det her forslag, men det er nok også det nærmeste, SF er kommet.

Dorit Myltoft (RV):

For Det Radikale Venstre er det meget vigtigt at holde fast i, at der kun findes én ombudsmand, nemlig Folketingets. Vi har accepteret, at vi har en forbrugerombudsmand, men principielt bør der kun være Folketingets med de beføjelser, der er tillagt dette hverv.

Hvad angår de spørgsmål, som en eventuel børneombudsmand kunne tillægges, vil jeg nævne, at efter den nye lov om retssikkerhed og administration på det sociale område bliver Børnerådet gjort permanent – sådan som det også er sagt af andre i dag – og mange af Børnerådets opgaver svarer til det, som er nævnt i dette lovforslag. Desuden vil det, at Børnerådet bliver gjort permanent, naturligvis betyde, at opgaverne vil blive gennemdrøftet af partierne herinde.

Dernæst har Folketingets Ombudsmand fået udvidet sine beføjelser til det kommunale område, og derved vil mange af de sager, der vedrører børn, komme under Ombudsmandens hverv.

Det Radikale Venstre kan heller ikke i dette år støtte lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at børns vilkår er noget, som optager alle partier i Folketinget. Der er ikke nogen, der kan tage patent på, hvem der vil gøre mest for børnenes vilkår. Vi har hver vores anskuelse af, hvad der er bedst, og hvordan vi bedst varetager børnenes vilkår, men alle er naturligvis interesseret i, at de, der skal overtage vores samfund og føre det

videre, får de bedst mulige vilkår og den bedst mulige opvækst.

Når vi taler om ombudsmænd, er det vel et faktum, at der i Danmark, når vi taler om børn, er rundt regnet en million ombudsmænd, nemlig forældrene til børnene. Forældrene er alt andet lige børnenes ombudsmænd. Det er forældrene, der skal varetage børnenes interesser. Det er forældrene, der står for opdragelsen og skal sørge for, at børnene får en god opvækst.

Så på den måde har Enhedslisten ikke kun én børneombudsmand, men rundt regnet en million, og det må vel være tilfredsstillende.

Hvis forældrene i ganske sjældne tilfælde ikke kan eller vil varetage opgaven som forældre, er det Fremskridtspartiets opfattelse, at vi allerede i dag har et meget finmasket system, som sørger for at få samlet dem op – både i offentligt og privat regi, for der er en række frivillige hjælpeorganisationer, som også gør sig gældende på dette område. Det synes jeg vi skylder dem en stor tak for.

En børneombudsmand vil efter vores opfattelse være en overflødig og bureaukratisk overbygning, som vil flytte ansvaret derfra, hvor det reelt bør være, og hen til et andet sted. Det er ikke hensigtsmæssigt, og Fremskridtspartiet kan derfor ikke støtte forslaget.

Men jeg synes alligevel, når nu jeg er heroppe, at jeg vil komme med en kommentar til hr. Villy Søvnald, for hr. Villy Søvnald sagde noget, som egentlig var ganske interessant.

Hr. Søvnald sagde, at når vi taler om de ældre mennesker, har vi faktisk et godt, gennearbejdet system, som sørger for at tage hånd om alle de ældre. Dette til trods for, at de ældre faktisk har været igennem et langt samfundsliv, hvor de ligesom har fået mulighed for at sætte sig ind i, hvordan tingene skal være; det har børnene til gengæld ikke.

Se, det synes jeg er værd at dvæle et øjeblik ved, for hvordan er situationen egentlig i Danmark? Jo, det er en situation, som fra mange lande bliver kritiseret, fordi vi i Danmark har lavet et system, hvor vi overlader vores forældre til det offentlige, når de bliver gamle nok, for vi har ikke tid til at tage os af vores egne forældre.

Hr. Villy Søvnald førte sin sætning videre og lagde det over til, at han egentlig syntes, at børnene skulle have de samme muligheder som de ældre. Men se, konsekvensen af det bliver meget vel, at vi får det samme system for børnene, som vi i dag har for de ældre, hvor det slet ikke er forældrene, der er forældre, men det offentlige,